

Bakalářská práce studentky **Lenky Kašparové** s názvem „*Sírotčí registra královského věnného města Jaroměře z let 1554-1647 (Diplomatický rozbor a výběrová edice pramene)*“ si klade za cíl zanalyzovat diplomaticky vybraný pramen, a to nejen v kontextu jaroměřských dějin, ale též v komparaci se situací v dalších východočeských věnných měst. Součástí práce se měla též stát výběrová edice pramene.

Práce čítá 98 stran. Struktura práce je promyšlená, jazyková úroveň textu je v celku dobrá, pouze s občasnými pochybeními. Citační norma je až na výjimky (místa nezkracování křestního jména autora a dlouhého názvu v případě opakované citace, nezkracování opakující se citace) správně používána. Po obligatorním úvodu, v němž autorka srozumitelně uvedl cíl a koncepci své bakalářské práce, následují dvě kapitoly zaměřené na dějiny města Jaroměře a na vývoj městské správy, a to se zvláštním zřetelem k době 2. poloviny 16. a 1. poloviny 17. století. Nezbytné zázemí pro výzkum poskytuje i třetí kapitola, která se zabývá institutem poručenství nad sirotky. I v této kapitole studentka prokázala, že se ve sledované problematice orientuje a že pracovala s dostupnou právněhistorickou literaturou k tématu.

Jádro práce pak spočívá v kapitole čtvrté (s. 23-55), kde je zachycen diplomatický rozbor dochovaného pramene, doplněný o pracovní paleografickou analýzu písařských rukou, kdy se autorce podařilo řadu písařů identifikovat. Je možno zhodnotit, že studentka překročila hranici formálního diplomatického rozboru a že svým výzkumem přináší zajímavá zjištění. Výzkum následně podpořila základní diplomatickou analýzou dalších dochovaných jaroměřských knih soudnictví nesporného a zasadila dochovaný pramen do širšího rámce jaroměřského knihového systému. Lze jen litovat, že v úvodu tohoto oddílu práce neuvedla základní skutečnost, ke které se hned v počátcích svého výzkumu dopracovala: jaroměřská sírotčí registra jsou společně s chrudimskými jedinými dochovanými knihami tohoto typu v oblasti východočeských věnných měst. Splnila by tak písemnou formou i jeden z cílů, který si kladla.

Šestá kapitola je věnována výběrové edici, konkrétně dvaceti textům, které zastupují základní typy zápisů, obsažených v prameni. Studentčina transkripce odpovídá pravidlům přepisu raně novověkých textů, pouze bych upozornila na ojedinělá pochybení v oblasti interpunkce.

Práci uzavírá soupis pramenů, literatury a též zkratk. Na s. 90-98 je umístěna vhodně volená obrazová příloha.

Předkládanou bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D.